

Středočeská dílna dětského divadla 1988

V pořadí již čtvrtý ročník středočeské krajské dílny dětského divadla byl obeslán již tolika soubory, že je nebylo možné všechny přijmout a zařadit jejich vystoupení do programu dílny. Přesněji řečeno: prvotní návrh programu vyloučil zařazení několika souborů. Jak se však někdy stává, první návrh dozná do realizace akce nemalých změn. I stalo se, že změn bylo více než zdrávo, a to vlivem infekčních a jiných záškrtných onemocnění v dětských divadelních kolektivech. Došlo dokonce k situaci, kdy díky množství onemocnění vypadl bezmála tříhodinový program, a jak jinak než v hodině téměř dvanácté. Díky pohotovosti organizátorů, pochopení vedoucích souborů Libuše Kanibalové a Mirka Slavíka a jejich svěřenců se podařilo výpadek v programu zacelit. A tak mohla být krajská dílna dětského divadla v Mnichově Hradišti ve dnech 18.–20. listopadu 1988 uskutečněna v zamýšleném rozsahu a programové struktuře.

Osvědčená programová skladba minulých ročníků byla zachována i tentokrát. Páteční večer, končící krátce před půlnocí, byl věnován tematicky zaměřenému praktickému semináři, jehož hlavním lektorem byl František Zborník, jeho pomocníky Jaroslav Kodeš a Radka Zborníková. Seminář, kterého se zúčastnila třicítka dospělých účastníků dílny, byl věnován divadelní režii, navazoval na výukovou část předchozího ročníku dílny, která se zabývala rovněž režii, a sice jedním z jejich základních stavebních kamenů – dramatické situaci a její stavbě. Předmětem zájmu seminaristů byla po roce jedna z dalších otázek divadelní režie: práce s jevištním prostorem – tvorba mizanscény. Toto seminární téma se nevyčerpalo nabytím základních poznatků, jejich praktickým ověřením na zadané dramatické situaci a analýzou jednotlivých řešení, které seminaristé vytvořili v pátečním semináři. Tímto tématem byly nahlíženy i všechny inscenace a ukázky z rozpracovaných inscenací, které byly na dílně předvedeny, takže zvolené téma semináře prolulo celým programem dílny.

V sobotním programovém bloku vystoupilo celkem 9 dětských kolektivů. Soubor LŠU z Benátek n. Jiz., vedený Martou Filipcovou, zahájil ukázkou z rozpracované inscenace, vycházející z textu Františka Hrubína a nazvané Sněhurka a parta trpaslíků. Dana Říhová, vedoucí Hostivického Hostivítu, představila nově utvořený kolektiv při OKD v Praze 5 v ukázce metod práce, na níž organicky navázala částí rozpracované inscenace O králi Estmerovi, vznikající na textovém základě skotské lidové romance. Domácí soubor Radost SKP z Mnichova Hradiště, vedený Danou Homolkovou, předvedl ukázkou z připravované inscenace hry Jordana Radičkova Železný kluk. Dětský divadelní soubor Klubového zařízení MNV z Dolních Královic, jehož vedoucí je Ludmila Drozdová, sehrál jednu epizodu ze hry Jaromíra Sypala S nápady za pády. Vlasta Krautmanová, učitelka LŠU v Brandýse n. Lab., připravila se svými svěřenci ukázkou z vlastní dramatizace známé knížky Astrid Lindgrenové Pipi Dlouhá punčocha. Soubor LŠU Mělník, vedený Jiřinou Lhotskou, uvedl část z připravovaného jevištního zpracování pohádky Jana Wericha Královna Koloběžka I. Libuše Hanibalová spolu se svými žáky z LŠU v Mladé Boleslavi předvedla metodickou ukázkou, která byla průřezem činnosti kolektivu na jedné schůzce. Dětský dramatický kroužek ZŠ Lysá n. Lab. vystoupil s inscenací Perníkové pohádky, jejíž autorkou je Věra Marková, vedoucí kroužku. Známý soubor Hudradlo z jihočeské Zlivi uzavřel sobotní programový blok inspirativním představením hry Terka, vzniklé při kolektivní práci souboru, vedeného Mirkem Slavíkem. Představení předznamenal záznam filmového týdeníku, věnovaného dramatické výchově, pořízený ve spolupráci se souborem Hudradlo.

Uvedené ukázky a inscenace prostrídalo tzv. povídání o viděném. Toto povídání bylo otevřenou diskusí k jednotlivým vystoupením. Sledovalo jednak seminární téma dílny, ale i širší spektrum otázek práce dětského divadelního kolektivu. Pořízení videozáznamů představení a ukázek souborů umožnilo poprvé využití videotechniky jako pomůcky při analýze viděného. Povídání se uskutečnilo ve velice příjemné dělné atmosféře, za aktivní účasti všech seminaristů. Charakteristickou pro něj byla otevřenost, upřímnost, porozumění a úcta k práci druhých. Kéž by tyto charakteristiky zdobily všechna podobná setkání amatérských divadelníků. Sobotní programová skladba se opakovala, byť v daleko menším rozsahu, v neděli dopoledne.

Seminaristé zhlédli a pod vedením lektorů povídali o představení Pionýrského divadelního souboru při DS Tyl OB z Bakova n. Jiz., vedeného Václavem Pěnkavou. Soubor uvedl hru Jana Wericha Moře, strýčku, proč je slané? Posledním představením dílny byla hra Milady Mašatové v úpravě vedoucí souboru Bohumily Markové Modré království, s kterou vystoupil dětský recitačně dramatický soubor ZŠ Slapy.

Je potěšitelné, že všechna vystoupení souborů svědčila o tom, že vedoucí, stojící v jejich čele, volili přiměřeně věku dětí témata a textové předlohy, svědčila (s výjimkou dolnokralovického vystoupení) o snaze vedoucích budovat schopnosti a dovednosti děti metodami adekvátními modernímu chápání dětského divadla, svědčila navíc i o tom, že většina vedoucích má předpoklady i schopnosti pro úspěšnou realizaci uceleného jevištního tvaru. Kromě Terky zlivského Hudradla, jejíž téma i textová předloha jsou vpravdě kolektivním dílem dětského souboru samého, zaujal zvláště kolektiv LŠU Mělník svou ukázkou z připravované Královny Koloběžky I. pro schopnost výrazného a nápaditého jevištního ztvárnění zvolené látky a neobvyklou míru divadelní imaginace. Nicméně, pro dílnu byla přínosem každá jedna inscenace či ukáзка.

Dílnu zakončilo obvyklé „resumování“, v němž byly zobecněny a shrnuty poznatky semináře a poznatky, které umožnila vystoupení souborů. Prostor v něm měly úvahy o tematickém zaměření dalších pracovních setkání vedoucích dětských divadelních kolektivů a připomínky k organizaci dílny. Seminaristé byli podrobněji informováni o připravovaném kursu Lidové konzervatoře SKKS pro vedoucí dětských divadelních kolektivů a o znovuoobnovení krajské přehlídky, která bude od dubna 1989 další pravidelnou možností soustředěné konfrontace výsledků práce a platformou vzdělávání. Poděkováním souborům, dělnému kolektivu seminaristů, lektorům a organizátorům byla ukončena 4. krajská dílna dětského divadla. Její účastníci se z Mnichova Hradiště rozjížděli s uspokojivým pocitem účelně stráveného víkendu, obohaceni o nové zkušenosti a poznatky, zvláště však s pocitem vděku za již pojmenovanou atmosféru otevřenosti, upřímnosti, porozumění a úcty k práci druhých, která k dílně v Mnichově Hradišti patří již od prvního ročníku. Ten poslední však touto atmosférou dýchal naplno.

Milan Strotzer

Napsáno pro časopis Amatérská scéna 23. 12. 1988

Publikováno: Časopis Amatérská scéna 3/1989, str. 5